

*Herinner mij niet in sombere dagen,
herinner mij in een stralende zon,
hoe ik was, toen ik nog alles kon.*

Mevrouw

Lydia SCHAMP

weduwe van de heer Fred HEREMANS

geboren te Harelbeke op 21 januari 1927 en
gesterkt door het Ziekensacrament, zachtjes van ons heengegaan
in het WZC 'De Pottelberg' te Kortrijk op 23 juli 2015.

De afscheidsdienst, waartoe u vriendelijk wordt uitgenodigd,
zal plaatshebben in de Kapel van het WZC 'De Pottelberg',
Pottelberg 1 Kortrijk, op **woensdag 29 juli 2015 om 10 uur**.

Begroeting na de uitvaartdienst.

De asverstrooiing, naast de assen van haar overleden echtgenoot,
op de strooiweide op het Oude Kerkhof te Harelbeke
gebeurt in strikt besloten kring.

Voor een laatste groet aan Lydia bent u welkom in het Funerarium,
Roterijstraat 76 Kortrijk, van maandag tot vrijdag van 15 tot 19 uur,
op zaterdag van 15 tot 17 uur. Gesloten op zondag.

Noch bloemen, noch kransen.

Rouwadres :
Familie HEREMANS - SCHAMP,
p/a Begr. Debonné, Peperstraat 64, 8501 Heule.

Begravenissen Debonné, Heule

Druk Moreels, Heule

Zij is de mama, meme en bomma van

Jacques en Rita WAELEKENS - HEREMANS,
Bart en Patricia WAELEKENS - SEYNAEVE,
Bram, Margot,
Jan en Delphine WAELEKENS - MAILLIARD,
Julie, Victor,

Christian en Marie-Christine HEREMANS - VANDENBROUCKE,
Frederik HEREMANS,
Noa,
Hendrik en Sophie HEREMANS - VERCRUYSSSE,
Bryan, Tristan, Emile,
Lander en Daisy HEREMANS - DEPRAETERE.

Tom en Shirley HEREMANS - DEKIMPE,
Kevin,

Haar aanverwante families

SCHAMP, VANDENDRIESSCHE, HEREMANS en SELS.

*Met oprechte waardering en dank aan
haar huisdokter
en het personeel van het WZC 'De Pottelberg',
in het bijzonder het personeel van de Afdeling 'Notenkraker'.*

*Herinner mij niet in sombere dagen,
Herinner mij in een stralende zon,
Hoe ik was, toen ik nog alles kon.*

Dankbaar aandenken
aan

Mevrouw

Lydia SCHAMP

weduwe van de heer Fred HEREMANS

geboren te Harelbeke op 21 januari 1927
en overleden te Kortrijk op 23 juli 2015.

Mama, meme, bomma, Lydia,

Twee weken geleden..... verbleef je nog in het woon- en
zorgcentrum 'De Pottelberg'.
Je noemde het je 'thuis' en je kamer was je 'huis'.
Je bloeide er weer open tussen je nieuwe vrienden.
Je was er steeds omringd door lieve mensen.
Het waren voor jou zonnetjes die je verzorgden op je
wensen. Je was er graag en beleefde er heel veel mooie
momenten.

De laatste lange en bange dagen en nachten.....
Wij, je kinderen, je kleinkinderen, je achterkleinkinde-
ren en verzorgers lieten je niet alleen.
Je kon niet meer praten, maar je genoot stiekem van
onze vertellingen over hetgeen wij samen met jou be-
leefden. Wij hielden om beurt je hand vast en je hoorde
ons lachen en wenen....
Je was van ons afscheid aan het nemen.

We hadden een dubbel gevoel.
Enerzijds vroegen we: "Alsjeblief, mama, ga in alle rust
heen", anderzijds voelden we met pijn in ons hart het
afscheid naderen.

Vandaag....
is je 'huis' leeg, neem je al onze geheimen met je mee,
klinkt de muziek zo treurig,
lijkt de wereld één en al verdriet,
en de toekomst zo zinloos.